REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 232. Brașov, Miercuri 20 Octomvrie (2 Noemvrie). 1904.

Anuarul statistic al Ungariei.

(*a*) Guvernul ungar în fie-care an, odată cu presentarea budgetului, presentă camerei și un raport asupra activității sale din anul precedent. La raportul de estimp s'a anexat și anuarul statistic asupra tuturor datelor referitóre la anul 1903.

In acest anuar defiléză în cifre, mai mult séu mai puțin exacte, progresul séu regresul vieții sociale și economice și cu deosebire progresul maghiarisării, ceea-ce pare a fi mai important pentru domnii statisticieni maghiari, de cât ori-care alt progres.

Anuarul cel mai recent ne presentă un regres față cu anul trecut, după cum se va vedé din următórele date:

In anul 1903 s'au încheiat 160.221 căsětorii cu *9000* mai puține, decât la 1902. Nasceri au fost 641 505, cu 30.000 mai puține decât la 1902, séu în promille: 37.1$^0/_{00}$ nasceri față cu 39.2$^0/_{00}$ din 1902.

Cifrele deceselor sunt ceva mai favorabile. In anul 1903 au fost 26$^0/_{00}$ față cu 26.9$^0/_{00}$ anul precedent.

Sporul populațiunei se presentă cu cifra de 178.965 (10.3$^0/_{00}$) față cu 197.649 (11.5$^0/_{00}$) a anului anterior.

Curios lucru însě, că sporul mai favorabil, după anuarul acesta, ar fi tocmai în regiunile acelea, unde bântue suprimarea artificială a feritilității și cel mai defavorabil ar fi în părțile locuite de Români, unde se scie că fertilitatea e mai mare și procentele mortalității nu sunt mai defavorabile, decât în alte părți. Pe cele două maluri ale Dunării sporul ar fi fost 11.9$^0/_{00}$, între Dunăre și Tisa 11$^0/_{00}$, în drépta Tisei 9.9$^0/_{00}$, în stânga 10.3$^0/_{00}$, pe când în unghiul Tisa-Mureș numai 8.4$^0/_{00}$, ér în Ardeal 8.3$^0/_{00}$.

Populațiunea totală a Ungariei a fost la sfirșitul anului 1903: 17.380.795 suflete față cu 16.838.255 constatate cu ocasiunea recensěmêntului de la 1900. Numěrul Maghiarilor s'a urcat (în statistică!) la 9.080.299 suflete, adică la 52 2$^0/_0$ a populațiunei totale față cu 51.4$^0/_0$ de la 1900.

„Eată deci, că ne înmulțim — esclamă oficiosul „*Az Ujság*“ — și în mulțirea acésta a Maghiarilor vedem noi criteriul cel mai sigur pentru progresul țěrii“.

Ce-i pasă lui „Ujsag“, că nascerile sunt mai puține și căsětoriile mult mai reduse — numai Maghiarii sě se înmulțéscă! — „viitorul țěrii este asigurat“.

Mult mai pesimiste sunt aprecierile oposiționalului „Egyetértés“, care reproduce din numitul anuar procentele predicilor maghiare, ce se țin la diferitele confesiuni. Aceste procente sunt mult mai defavorabile, căci pe când numěrul romano-catolicilor maghiari este presentat în statistică cu 60.50$^0/_0$, predicile maghiare sunt numai 54.83$^0/_0$, numěrul greco-catolicilor maghiari cu 13.39$^0/_0$, predicile numai 7.75$^0/_0$, numěrul greco-orientalilor maghiari 1.45$^0/_0$, pedicile numai 0 90$^0/_0$, ev. aug. 28.56$^0/_0$, predici 24.22$^0/_0$, israeliții maghiari 71.52$^0/_0$, predicile numai 30.64$^0/_0$. Numai la reformați și unitari se predică peste tot ungouresce.

Organul koșutist „Egyetértés“, reproducênd cifrele de mai sus, par'că abia acum s'ar fi descoperit, că bisericele diferitelor confesiuni din Ungaria se predică în alte limbi și nu în cea maghiară, — își pierde cu desěvîrșire rostul și țipă ca un bezmetic, că asta nu se mai póte tolera.

„Trebue sě punem uměrul cu toții și înainte de tóte guvernul, ca sě se schimbe acéstă stare de lucruri, căci așa cum e astădi, par' că nu suntem în Ungaria... Armată ungurésca nu avem! Representanța esternă nu e maghiară! Acuma (!) iese la ivélă, că nici în biserici nu se predică unguresce“. Of! of!

Se vede cât colo, că atât organele guvernului, cât și ale oposiției și-au dat mâna, ca sě agite opinia publică în vederea proiectului lui Berzeviczy — și apoi, décă va ajuta Dumnedeu, nu va trece mult timp și va veni guvernul cu un alt proiect de lege, în care se va decreta, că în tóte bisericile sě nu se predice, decât unguresce. Până atunci, cine scie? vor avé și armată maghiară și décă preoții nu se vor supune, îi vor sili cu baioneta. Ori... asta ar fi și mai nimerită — vor pune un căpitan de jandarmi sě țină el predica.

Ca la opera bufă.

Brașov, 19 Octomvrie.

O conferență ministerială comună. In Viena s'a ținut Duminecă o conferență comună de miniștri, care s'a ocupat cu cestiunea convențiunei comerciale cu Germania. Conferența a fost presidiată de contele ***Goluhowski.*** Dintre miniștri unguri au participat Tisza, Hieronymi, Lukács și Tallian.

Regele Serbiei în Sofia. Regele Serbiei cu suita sa a sosit Duminecă la Țaribrod, unde a fost primit cu onoruri militare și aclamat de populațiune. Suveranul sêrb a sosit la Sofia la órele 9 diminéța și a fost primit la gară de principe, care purta uniforma de gală cu marea cruce a ordinului „Stéua Carageorgevicilor.“ Erau de asemenea presenți agentul diplomatic al Serbiei cu personalul agenției, miniștrii, mitropolitul din Sofia, biroul Sobraniei, și mulți deputați, înalții funcționari ai statului. Suveranii s'au salutat și îmbrățișat în mod fórte cordial. S'au tras salve de tunuri. Suveranii s'au dus apoi în trăsură deschisă la palat în mijlocul aclamațiunilor mulțimei. La intrarea în oraș, sub un măreț arc de triumf, primarul orașului împrejurat de membrii consiliului comunal, de colonia sêrbéscă și de corporațiuni, a oferit pânea și sarea tradițională.

La órele 10 diminéța Regele a primit corpul diplomatic, apoi însoțit de principele Ferdinand s'a dus la catedrală unde s'a oficiat un Te-Deum. De la catedrală, Suveranii s'au dus la palatul agenției diplomatice a Rusiei, unde s'a oficiat în capela agenției un Te-Deum pentru aniversarea atentatului de la Borki (localitate în Rusia, unde trenul imperial era sě fie aruncat în aer de către nihiliști), și pentru sănětatea țarului Nicolae. La amiadi a avut loc la palatul princiar un dejun intim. Macedonenii, cari aparțin organisațiunei interióre revoluționare, n'au luat parte la recepțiunea regelui Petru, dér n'au făcut nici o demonstrațiune. Agentul diplomatic al Angliei n'a asistat nici la primirea Regelui, nici la celelalte festivități.

Conflictul anglo-rus. Din Londra se telegrafiéză, că nu se crede, ca decisiunea ce o va aduce tribunalul internațional sě aibă vre-o urmare în sens nefavorabil cu privire la amiralul *Rosdestvenski.* Rěspunderea va trebui s'o pórte numai comandantul divisiunei a treia din flota baltică, care ar fi fost pricinuitorul incidentului regretabil. După o depeșă din *Vigo*, tribunalul esmis și-a început deja lucrările. La Petersburg se crede, că ancheta se va sfîrși în dece dile. Un ministru spaniol a declarat, că Rusia a rugat guvernul spaniol sě permită vaselor rusesci ancorate la Vigo, sě rěmână acolo până se va sfîrși ancheta. Guvernul spaniol, consultând pe representanții puterilor streine și, avênd consimțěmêntul lor, a încuviințat cererea Rusiei.

FOIELTONUL „GAZ. TRANS.“

Malul năgâților.*)

Domnul Ieronim cu familia, a sosit de curênd în Forville, mică stațiune balneară, puțin frecventată. Ei au închiriat o parte din casa unui țěran și s'au instalat cum au putut mai bine, înlocuind mobilele ce le lipseau prin dicătórea francesă bine cunoscută „A la guerre comme à la guerre“, adică cum se nimeresce.

Acéstă instalațiune ce consta din mai puțin decât strictul necesar, încânta elementul tîněr din familia Ieronim.

Dér uite, am uitat sě presentăm acest element! Trebue sě cunóscem persónele cu cari vrem sě trăim fie chiar numai câte-va minute.

Domnul Ieronim este un savant de-o specie cu totul particulară. El nu se ocupă decât de criptogame.

Mușchiul singur are darul de a-l interesa, dér nu mușchiul cântat de Victor Hugo în „vocile interióre“:

„Aerul e dulce, și acolo în pădurea din apropiere
„Mușchiu abondent și verde e întins la pólele
[stejarilor!“

Acest mușchiu abondent și verde ce se găsesce la piciórele stejarilor nu impresiona pe d-l Ieronim, care nu este câtuși de puțin liric. Nu! el prefera mușchiul din pivniți, din bordeie, acela din locurile pline de umedélă.

Intr'un cuvênt și fără atâtea perifrase, d-l Ieronim nu se pasiona decât pentru mucegaiu. Inarmat cu microscopul sěu, el căuta pete pe ori-ce materie alterată și în aceste pete el vedea, plin de bucurie, grădini, livedi, păduri în miniatură conținênd plante infinit de mici, la cari cu tóte acestea poți vedé florile și semințele.

Una din decepțiunile vieței sale a fost faptul, că n'a putut sě înpărtășéscă gustul sěu d-na Ieronim, care în loc sě admire ce admira el, îi făcea reproș, că mirósă a mucegaiu.

D-l Ieronim, věduv de un an și atât de ignorant în viéța practică ca și un copil nou născut, se vede de-odată capul unei numeróse familii de care nici habar n'avea când îi trăia soția, prin resonul, că ei ca părinți aveau caractere cu totul contrare.

Fiica sa Flora eșită din pension și avênd șépte-spre-dece ani împliniți, a luat conducerea menagiului în companie cu verișórele sale Colette și Betty pe cari le-a chemat lângă ea ca conducětóre și ca persóne cu experiență, etatea lor fiind aprópe îndoit de mare ca aceea a Florei.

Colette și Betty sunt blonde, înalte, voinice și fórte miópe. Ochii lor cu privirea vagă sunt încântători, pentru-că poți sě-i contemplezi cu atențiune, fără ca ele sě observe. Ambiția lor, — căci fie-care are pe a sa, — este de a nu arăta, că sunt miópe.

Flora este o frumósă brună, perfect de bine echilibrată fisic și moral. Ochii vioi, rîsul pe buze, ea consideră viéța din partea cea bună.

Pentru a smulge pe tatăl sěu din studiile sale obscure îi dise:

— Haidem la Forville sě petrecem vara... Și tatăl Ieronim a rěspuns ca un ecou:

— Haidem la Forville, ca și cum ar fi dis: „Haidem în grădină“.

Noi îi găsim deci aședați în jurul frugalului dejun discutând, care sě fie scopul primei plimbări.

— Ei! marea!... de sigur!

— Incontestabil!

— Dér unde este marea? întrébă d-l Ieronim tot deodată căutând, printr'o mișcare mașinală microscopul în buzunarul jiletcei.

— O! Nu e nevoie de microscop, tată, o vei vedé în tóte părțile.

— Adevěrat?!

Surprisa domnului Ieronim părea enormă. In câmpul sěu restrîns de acțiune și observație, el uitase că lumea mai conține și alt-ceva decât mucegaiu.

— Scii în care parte este malul? întrebă Colette pe vara sa.

In același moment, un marinar trecea prin fața ferestrii deschise.

— Domnule! Domnule! chemă Flora pe omul, care mergea, fără ca sě pricépă că acest „Domnule!“ era adresat lui.

— Fi bun și ne spune drumul ce trebue sě luăm pentru a vedé marea.

Omul rîse de acéstă întrebare. Pentru el marea era pretutindeni. El ridicând ochii și arătând pe cerul albastru un stol de pasěri cenușii, dise:

— Urmăriți năgâții, ei vě vor conduce la mare Mirare pe tótă linia! Cei patru Ieronimi înghesuiți la geam stând cu capul aședat gradat, cel al savantului, palid și chel, domina pe celelalte.

El întrébă cu sprâncenele încrețite:

— Năgâții???

Marinarul abia putù sě-și reție rîsul și dicea în sine:

— Cât sunt de ignoranți, acești ómeni!

Pe urmă îndulcind vocea sa pentru a se adresa la domnișóre, dise:

— Acuma este ora la care visitatorii le aruncă pâne pentru dejunul lor, atunci ei sbóră scoțênd strigăte ascuțite, se urmăresc, se lovesc, e ceva fórte amusant de vědut.

— Ah! sě mergem. Sě mergem iute diseră de-odată cele trei fete, împingênd

---

*) Năgâții, séu pescarii, paseri de apă.

Tumult în camera spaniolă. In camera spaniolă se discută de câte-va ḑile autorisaţia pentru urmărirea mai multor deputaţĭ, cerere făcută de ministrul justiţiei. S'au produs scene tumultuóse şi învălmăşelĭ. Un orator din oposiţie a protestat contra declaraţiunei preşedintelui, că e silit sĕ presideze o şedinţă din care ţéra n'are nicĭ un folos. Presidentul a fost ameninţat cu bastonul. Crucea de de-asupra scaunului presidenţial, a fost doborîtă c'un baston. A trebuit sĕ intervină jandarmeria pentru a restabili ordinea. Şedinţa continuând, s'a iscat o bătaie. Presidentul a fost apĕrat de secretarĭ şi de questorĭ. Tumultul a fost indescriptibil.

„Meteahnă“ orĭ metehne?

Amabilii „tinerĭ“ de la „Tribuna“, ce apare la Arad în anul al VIII-lea, dedică érăşĭ un articol „bĕtrânului“ director al fóiei nóstre. Acésta se întêmplă orĭ de câte orĭ în „Gazeta Transilvaniei“ se discută cestiunĭ interióre şi se critică atitudinea unor „naţionaliştĭ“ cam groşĭ la piele. De astă-dată onorabilii rĕspund la ciclul de articolĭ ai „Gazetei“ intitulaţĭ „Orientarea nóstră“.

Suntem obicĭnuiţĭ a-i vedé în asemenĭ casurĭ făcênd polemică personală faţă cu directorul fóiei nóstre pentru a abate atenţiunea cetitorilor lor de la cuprinsul obiectiv al expunerilor „Gazetei“.

Ceea ce bate la ochĭ este numai totala lipsă de sfială, pe care „tinerii“ din cestiune tot o mai aveau odinióră înaintea publicului românesc. Insĕ tocmai frivolitatea şi cinismul, cu care ei îşĭ absolvéză de rêndul acesta pensul, constitue cea mai strălucită dovadă despre adevĕrul celor ce s'au afirmat în articolele amintite ale fóiei nóstre despre propaganda activistă de aḑĭ.

Lucrurile ar fi ajuns decĭ aşa de departe, încât cei de la „Tribuna“ (an. VIII) au lăpĕdat orĭ ce genă şi se laudă că au rupt'o cu tóte tradiţiile trecutului.

Totuşĭ ţin încă cel puţin sĕ protesteze, că propaganda lor de aḑĭ ar fi „órbă şi surdă“. Ei ne asigură, că nu sunt nicĭ orbĭ, nicĭ surḑĭ, căcĭ „şi-au deschis ochii şi urechile înaintea glasului timpului“ (sic!) Ne asigură, că atuncĭ când propagă activitatea „sunt fórte *expliciţĭ*“.

Sĕ vedem. Cu trei numerĭ mai înainte „Tribuna“ de la 13 (26) Oct. a. c. 1904 scrie:

...Diarul nostru a rupt'o de-odată făţiş cu tradiţia de la Mercurea şi a agitat pentru activitate. Iar furtuna nu mai voia sĕ înceteze. Rĕmăşiţele bĕtrâne din Sibiiu şi cele din Braşov se năpusteau ḑilnic asupra nóstră. Şirul de frase curgea. Ocările nu conteneau. Dér cine nu scie că totuşĭ noi am triumfat (?) şi mulţĭ dintre cei ce ne ocărau sunt astăḑĭ pe partea nóstră (?)

Casurĭ de acestea se vor mai repeta (!) şi cei cu dogmele fatal vor fi siliţĭ *sĕ mai cedeze.* Tirănia frasei va avé şi ea un sfîrşit, când printre bărbaţii politicĭ se vor ivi ómenĭ destul de luminaţĭ ca sĕ discute calm şi diarişţĭ destul de culţĭ ca sĕ nu arunce pĭevă în ochii vulgului.

Presupunem, că s'ar ivi printre Românĭ şi bărbaţĭ, cu óre-carĭ merite netăgăduite pentru popor, *carĭ se aibă idei şi mai înaintate în politica naţională.* Aceştia vor eşi de sigur din cercul preocupărilor din trecut. Vor căuta, fie din tactică, fie din convingere, *sĕ dea politicei o nouă îndrumare.* Experienţa şi spiritul lor de prevedere ar puté *chiar se-i apropie de adversarii noştri de pănă acum* şi sĕ-i facă a se gândi la o soluţie pacĭnică, cu *renunţărĭ* pe de o parte şi pe de alta, cu *concesii* dintr'o tabără şi din cealaltă.

Seu şi mai esplicat, presupunem că se ivesc luptătorĭ pentru apropierea maghiaro-română.

Care este datoria nóstră de diarişţĭ şi ómenĭ politicĭ de bun simţ? Sĕ-i huiduim ca pe nisce rĕu-făcĕtorĭ? Sĕ tăbărîm împotriva lor cu violenţă estremă? *Der décă sunt bărbaţĭ, al căror trecut curat ca cristalul, ale căror fapte sunt înscrise în analele culturei naţionale?* Mai mult chiar: décă ei sunt caractere dela carĭ am primit *un şir de trăsăturĭ în formarea caracterului nostru?*

(Par' că vedem deja conturile camilafcei viitorului mare candidat guvernamental al cercului Ceica!! — Corect.)

Ei nu!..

...E aşa de neghiob sĕ nu dai voie fie-căruia, décă este o individualitate destul de formată şi de puternică, sĕ-şĭ aibă convingerile lui. Ar trebui sĕ ştie în sfîrşit ultimul diarist, că nu solidaritatea mulţimei e lucru principal în o mişcare socială, cĭ puterea convingerilor celor din fruntea mulţimei; nu massa face mişcarea cu programul ei moştenit, ci ómenii noi cu ideile lor nouĕ. Décă d-l Vlad n'ar fi avut curagiul sĕ se desbrace de haina pasivităţii, aveam astăḑĭ un advocat şi un director de bancă mai mult, *der mai puţin cu un începĕtor în munca de deschidere a unui drum nou.* Esact acelaşĭ drept îl au alţii *de a se emancipa de sub forţa preocupărilor învechite şi de a porni pe drumnrĭ, ce le convin.*

Er décă s'ar părea totuşĭ că acele drumurĭ sunt rĕtăcite, sĕ nu uităm că mai *sunt şi alte mijloce de înţelegere.* De ce nu mai de cât „pecetea infamiei“ şi „cronica négră“? De ce îndată acest limbagiu trivial şi eserciţiĭ stilistice de tînĕr indignat?

In adevĕr espunerile de mai sus ce le face „Tribuna“ (an. VIII) în articolul sĕu de fond de Miercurea trecută, sunt fórte *explicite* şi arată cum sciu aceştĭ combatanţĭ ai activităţiĭ sĕ „lanseze cuvintele de ordine“, în aşteptarea, că „sute de glasurĭ le vor rĕspunde aprobător“ — când li-se va da semnul cu mâna. De aceste „cuvinte de ordine“ va rĕsuna póte în curênd şi varmeghia lui Tisza Istvan, Bihorul.

Cei de la „Tribuna“, din anul al VIII-lea, în articolul lor dedicat nouĕ („Amintirĭ şi vise“ dela 17/30 Oct. 1904), mai ḑic între altele:

„E o *metéhnă* absolut particulară, décă cineva e atât de înfipt printre rădĕcinile trecutului, în cât nu se póte emancipa de sub ideia, că numai hotărîrea adunăriĭ de la Mercurea ne póte salva“.

Acésta noi n'am afirmat'o nicĭ odată şi nicĭ nu înţelegem cum ar puté fi aşa ceva o „metéhnă. Mai mult am înţelege însĕ, că o metéhnă este a propaga un curent, care culminéză în a-i da fie-căruia *carta bianca*, „sĕ pornéscă pe drumurile ce-i convin“. Dér nicĭ faţă cu agitaţia pentru activitate a celor de la „Tribuna“ (an. VIII) nu se póte întrebuinţa cuvêntul „metéhnă“ fiind-că acesta ar presupune un defect de sine stătător a unor ómenĭ, cari vor sĕ-şĭ ajungă un scop. Acésta însĕ nu se potrivesce cu propaganda activistă a lui Russu Şirianu şi Sever Bocu, de óre-ce vĕdit este chiar din tălmăcirea „esplicită“, că ei *nu lucră de capul lor,* ci la avisul şi la inspiraţiunea bărbaţilor „de la carĭ au primit un şir de trăsăturĭ în formarea caracterului lor“.

Faţă cu aceştĭ ḑiarişţĭ din şcóla de „înfrăţirĭ“, de „îndulcirĭ“ şi de „compromise“ s'ar puté vorbi cel mult de *metehne*, în sensul, că ei trebue sĕ se foloséscă de tot felul de apucăturĭ spre a împlini însărcinarea séu, mai bine ḑis, a se ţiné de *marşruta*, ce li-s'a dat.

De aceea ni-se pare că amabilii tinerĭ-bĕtrânĭ de la fóia din Arad ne fac mare nedreptate plângêndu-se, că am numit activitatea lor órbă şi surdă, pe când printr'asta în realitate n'am făcut decât a i asigura contra unor eventuale bănuelĭ că n'ar lucra cu bună credinţă.

Congregaţia comitatului Hunedorei. Ni-se scrie din *Deva*: Ierĭ la 26 Octomvrie s'a ţinut congregaţia de tómnă a comitatului nostru. După multele insistenţe ale foiei de la Orăştie credeam, că cine scie ce lucru mare se va întêmpla în acéstă congregaţie, dér ne-am înşelat. Căcĭ abstrăgênd de la o conferenţă prealabilă, în care „inainte mergĕtorii“ politicei „activiste“, după cum am aflat, n'au decis aşa ḑicênd nimica, alte celea nu s'a întêmplat. Ba, cu tóte că erau peste 30 de Românĭ de faţă, nicĭ baremĭ un singur cuvênt românesc nu s'a auḑit în congregaţie. Pardon! Deputatul Dobrei mi-se pare era sĕ ḑică ceva, dér se vede că s'a cugetat, că ar fi mai bine sĕ lase acésta pe altă-dată! Póte n'o fi voit sĕ-l supere pe d-l vice-şpan, că l'a propus şi pe d-sa în comisia candidatóre!? Dér trec peste acésta şi îmĭ termin raportul meu, căcĭ pe cât de mare o fost isprava membrilor românĭ din congregaţie, atât de mare îmĭ e şi raportul! — *Coresp.*

O nouă întorsătură în politica bucovinénă.

— 31 Octomvrie.

In dieta Bucovinei s'au întêmplat sĕptĕmâna trecută nisce evenimente, carĭ par a prevesti o nouă eră în viéţa politică a acestei ţĕrişóre.

După luptele înverşunate între representanţiĭ de odinióră ai „partidului poporal român“ şi ai fracţiunei „democratice“ române, carĭ au culminat în agitaţiunea ne mai pomenită desfăşurată cu ocasiunea recentelor alegerĭ dietale, de democratĭ, sub lozinca stîrpirei pentru totdéuna a politicei „boerilor românĭ“ şi a acelora carĭ sprijineau acéstă politică, — a urmat, spre surprinderea generală, un armistiţiu, care s'a sigilat ḑilele trecute cu un *acord politic* între maioritatea şi minoritatea dietală.

Pe când tótă lumea se aştepta, ca luptele din trecut sĕ aibă continuare în nóua sesiune a dietei, spiritele s'au calmat şi fraţiĭ, carĭ mai lunile trecute se combăteau până la cuţite, *şĭ-au dat mâna de împăcare* şi după micĭ concesiunĭ reciproce au votat cu unanimitate punctele principale ale programului „democratic“.

Efectele acestei împăcărĭ séu al acestui „acord politic“, s'au arătat în şedinţele dietei din sĕptĕmâna trecută, când s'a votat, *fără discuţie şi cu unanimitate*, trei proiecte principale presentate de deputaţiĭ democraţĭ, şi anume: statutul pentru *banca ţĕriĭ*, proiectele pentru sanarea *finanţelor* ţĕriĭ şi regularea *salarelor învĕţătorescĭ*; ér asupra altor trei proiecte privitóre la *desfiinţarea domeniilor*, la *reforma legilor comunale* şi la *reforma electorală*, — carĭ in trecut au întêmpinat cea mai hotărîtă combatere şi resistenţă la representanţiĭ proprietăţiĭ marĭ şi la aderenţiĭ partidului poporal,—s'a ajuns de asemenea la un acord şi în curênd le vom vedé şi pe aceste trecute prin dieta ţĕriĭ.

Noua reformă electorală, primită în urma acordului maiorităţiĭ cu minoritatea dietală, urcă numĕrul mandatelor

---

pe sĕrmanul Ieronim, care era mai tardiv, la luarea unei hotărîrĭ şi nu se mişca.

— Trebue sĕ luăm pâne.

— Adu multă pâne, drăguţă Betty.

— Tată, du, te rog, acésta — ḑise Flora punênd în braţele tatălui sĕu sfărmăturile de la dejun, cu o mare cantitate de pâne, care trebue sĕ fi fost de mai multe chile.

Caravana se puse în mişcare cu nasu 'n vênt pentru a urmări năgâţii, cum îi sfătuise pescarul.

Năgâţii erau cu miriadele şi populau cerul. Agitaţĭ, strigătorĭ, ei sburau în tóte părţile, arătând lăbuţele roşii strînse pe corp séu întinse înapoi dând nisce strigăte vesele, care a făcut sĕ li-se dea numele de rîḑĕtorĭ.

Şi d-l Ieronim apucat de o reminiscenţă din sciinţa sa adevĕrată, care era mult mai întinsă, înainte de a se localisa la mucegaiu pronunţă încet:

— *Larus ridibundus.*

— Ce spui tată?

— Eu spun în latinesce: năgâţĭ rîḑĕtorĭ, copila mea. Este numele acestor frumóse păsĕrĭ.

Urcară o dună de nisip şi în fine vĕḑură malul cu vre-o douĕ-ḑecĭ de dame şi domnĭ.

Tótă lumea arunca pâne năgâţilor.

Adeseorĭ ei prindeau bucăţelele de pâne din sbor şi publicul încântat rîdea Pasĕrile şi publicul se întreceau care mai de care în a ţipa. Era un sgomot asurḑitor. Şi încă şi mai mult, şi marea lua parte şi lansa valurile sale peste stâncĭ, carĭ căḑênd în cantitate mare dădeau un sunet surd şi se resfirau în picăturĭ de plóie înainte de a se retrage liniştit, ca şi cum ar voi sĕ-şĭ ia vênt pentru un nou asalt.

D-l Ieronim strigă:

— Cât e de frumos! Cât e de măreţ!

Pe urmă se afundă în contemplaţie, uitând năgâţii şi mulţimea.

Domnişórele, încântate de acest joc, începură a arunca pâne pasĕrilor cu acea neîndĕmânare, ce au femeile în acest fel de eserciţiu.

Când se întêmpla ca năgâţii sĕ prindă bucăţelele, ele strigau de bucurie şi toţĭ visitatorii de la pólele dunei se uitau la nóuele venite şi schimbau reflexiunĭ:

— Cine sunt?

— Unde locuesc?

— Sunt femei fórte frumóse, mai cu sémă cea brună.

Acéstă blondă înaltă, aşa albă şi rosă nu e lipsită de farmec.

Bucata de pâne ce o ţinea Colette — înalta blondă, căḑù la pólele dunei.

Cele trei verişóre strigară odată ah! şi se plecară de-odată pentru a vedé sórtea pânei lor.

In acelaş moment pânea escalada duna, dér nu singură bine înţeles ci adusă de un tînĕr politicos, care presentà Colettei salutându-o profund.

— Ah! pardon domnule, mulţumesc. Eu sunt tare nedibace...

— Eu binecuvintez acéstă neîndemânare, pentru-că ea îmĭ procurà onórea...

Domnul care nu găsia continuarea frasei sale fù întrerupt de Flora prin cuvintele:

— Vara mea nu face alte neîndemînătăciĭ. Domnul salutà pe Flora, salutà pe Betty, resalutà pe Colette lungind privirea spre a o admira şi se cobori pentru a ajunge grupul sĕu.

Impărţirea pânei degenera în adevĕrate bombardărĭ. Aceste trei domnişóre. fórte însufleţite aruncau pânea ca nisce proiectile.

Colette strînse restul pânei căḑut pe nisip, care rest era de vr'un kilo şi-l aruncà într'un grup de năgâţĭ.

Pânea rĕu aruncată căḑù pe capul domnului Ieronim, care instinctiv se trase înapoi şi alunecà de sus pe panta dunei, noroc că duna era de nisip fin.

Se auḑiră nisce ţipete grozave, erau ţipetele domnişórelor repetate de cei ce se scăldau şi carĭ alergau în ajutor nesciind ce s'a întêmplat.

Intr'o secundă tótă societatea de pe mal se afla în jurul domnului Ieronim, care sta pe nisip şi repeta Flórei, care sta în genunchĭ lângă el:

— Étă fiica mea o curiósă aventură! Este un meteor care m'a trântit? Am avut ameţélă?

— Nu e nimic din cele ce spui tată, rĕspunse Flora, e nebuna de Colette care a aruncat rĕu pânea sa la pasĕrĭ şi care te-a atins şi te-a făcut sĕ alunecĭ.

— Vai! unchiule sunt desolată, ḑicea Colette.

— Nu fi desolată nepóta mea, nu este de cât prima aventură de călĕtorie.

— Cum vĕ simţiţĭ domnule? — Nu v'aţĭ lovit domnule? — Cum vĕ resimţiţĭ după cădere? Aceste întrebărĭ se încrucişau din tóte părţile.

Domnul Ieronim trebui sĕ rĕspundă. El rĕspunse cu plăcere salutând la drépta şi la stânga pe acea mulţime curiósă. In urmă printr'o mişcare cavaleréscă apucà mâna Florei ca sĕ se ridice. Adresà mulţumirĭ după ce se presentă şi după ce presentà şi pe fiica şi nepótele sale.

— Domnule profesor Ieronim, replicà unul din frumoşiĭ vorbitorĭ din societate, noi suntem onoraţĭ de a fi făcut cunoscinţa d-vóstră şi a domnişórelor şi sperăm, că relaţiunile nóstre nu se vor opri aci, şi că malul din Forville vĕ va avé în fie-care ḑi.

din dieta Bucovinei de la 31 — cât sunt acuma — la 55, dintre carî 10 din curia generală a IV, 14 din curia III-a (colegiile rurale), 14 din curia a II-a (colegiile urbane), 15 din curia I-a marea proprietate (dintre carî 12 pentru mariî proprietarî și 3 pentru representanțiî fondului religionar) și 2 viriliștî, ér comitetul țêriî se va compune din 8 membriî (actual sunt 4) dintre cari se vor alege 2 din marea proprietate, 2 din deputațiî orașelor, ér 4 din deputațiî curiei III și IV în *secțiunî naționale*. Astfel după noua reformă vor fi în comitetul țêriî *3 membriî românî*, față de 5 membriî de alte naționalitățî. Alegerile pentru dietă vor fi *directe și secrete.*

Reforma acésta electorală este fără îndoială de mare însemnătate pentru viitorul Bucovinei și denotă un progres, care póte sĕ aducă numai bine țêriî, lărgind în mod simțitor dreptul electoral, care în trecut a ținut atât de mult încătușată voința liberă a alegĕtorilor.

Din cele mai sus înșirate s'ar păré că o eră nouă s'a inaugurat în viéța Bucovinei și sunt speranțe—décă nu cumva ne vom trezi într'o bună diminéță cu surprinderî nouă, carî sunt atât de dese la ordinea ḑilei în Bucovina — că certele și sbuciumările atât de regretabile din trecut, vor face loc unei acțiunî nouĕ, menită sĕ ridice bunăstarea poporului bucovinean.

— *y.* —

Rĕsboiul ruso-japones.

Generalissimul *Kuropatkin* a trimis la 29 Oct. următorul raport telegrafic:

Adî n'am primit nicî un raport despre ciocnirî cu inimicul. Cu ocasiunea unor recunóscerî întreprinsă de un puternic corp de cavalerie și după o luptă sprijinită și de artilerie, în ḑiua de 28 Oct. trupele nóstre au ocupat satul Eșiantankhean. Inimicul *s'a retras* din Șanghepu. Japonesii încercară în aceeașî ḑi sĕ gonéscă pe vînătorii noștri din satul situat la un chilometru spre vest de satul Cianlanpu, dér vînătorii îșî menținură posițiunile lor din sat cu pierderî neînsemnate. Un detașament inimic încercà de asemenea sĕ gonéscă avantgardele nóstre din satul Ekhain situat la 6 chilom. spre sud de defileul Luanfuline, dér a fost respins. Vênătorii intreprinseseră în nóptea spre 29 Oct. o recunóscere spre muntele situat la 2 chilom. spre sud de Jansintun părăsit de noi în ḑiua de 27 Oct. Vînătorii ocupară în mod neașteptat pentru inimic linia interióră a retranșementelor japonese, unde fură primițî de puternice pușcăturî. Cincî tirailorî urcându-se pe vîrful muntelui luară de acolo pe un soldat rus grav rănit, părăsit acolo după lupta de la 27 Oct. Apoi întreg detașamentul se retrase în posițiunile sale.

Un alt detașament de vinătorî se furișà în timpul nopții spre retranșamentele inimice în fața colinei Putilow, unde aprinseră douĕ prăjinî de semnal, provocând astfel alarma în acéstă regiune a posițiunei inimice. Vînătorii, carî ocupaseră satul Șinșin au fost atacațî nóptea de forțe inimice superióre și silițî sĕ se retragă spre Ludziatun. In revărsatul ḑile însĕ *reocupară satul Șinșin*, pe care Japonesii l'au prefăcut în cenușă.

— Din *Petersburg* se telegrafiéză, că generalul *Kaulbars,* comandantul districtului militar din Odessa, va fi numit comantul unui corp de armată din Manciuria.

— După o depeșă din Berlin, la *Tokio* se aștéptă în proximele ḑilei reînceperea luptelor. Pausa de până acum a fost folosită pentru trimiterî de trupe de ajutorare și pentru îmbrăcarea soldaților cu vestminte de iérnă.

SCIRILE ḐILEI.

— 19 Octomvrie v.

Desvĕlirea monumentului lui Cuza. Lângă Bêrlad se află o comună rurală întemeiată după rĕsboiŭ și botezată pe numele „Grivița“, unde senatorul și cunoscutul filantrop d-l *Stroe Belloescu,* fost profesor la liceul din Bêrlad, originar din Cernatul Săcelelor a înființat pe cheltuiala sa o școlă model și a zidit o biserică. Tot aicî a ridicat A. Belloescu pe cheltuiala sa un monument lui *Cuza Vodă*, care s'a desvĕlit Duminecă în 30 Octomvrie cu mare solemnitate. Erau de față notabilitățile din județul Tutova, corpul didactic și elevii de la liceul și școla normală din Bêrlad și sute de țĕranî. Primul discurs l'a rostit generosul patron al comunei d-l senator Belloescu, vorbind despre progresele realisate de România în jumĕtatea a doua a secolului trecut. D-l Belloescu a tras o paralelă între Cuza-Vodă și regele Carol, spunênd, că cel dintâiŭ a tras brasda în ogorul înțelenit, ér al doilea a sĕmĕnat sĕmênța binefăcĕtóre, care apoi a dat róde îmbelșugate. S'a trimis o telegramă omagială regelui și familiei regale și o telegramă principesei Elena, vĕduva lui Cuza-Vodă. S'a cântat „Hora Unirei“, apoi s'au depus cununî pe monument și s'au rostit și alte discursurî.

Procesul senatorului Schaumann. Din Petersburg se telegrafiéză: A început procesul de înaltă trădare intentat contra fostului senator *Schaumann* tatăl asasinului generalului Bobrikow. Principalul act de acusațiune consistă în documentul găsit printre hârtiile confiscate de la acusat. Acest document este un proiect de organisațiune a societăților secrete de tir în scopul pe față mărturisit de a pregăti în Finlanda o rĕscólă armată. După acest proiect, fie-care cetățén finlandes capabil de a purta arma, va trebui sĕ se exercite la tirul cu glónțe. Instructorî specialî vor fi recrutațî printre foștii soldațî finlandesî.

Actul de acusație stărue asupra faptului, că proiectul lui Schaumann tatăl a fost deja pus în execuțiune și desvoltat de către doctorul în filosofie Sulu, care s'a sinucis la Berlin în 1903 după-ce a aflat, că corespondența sa de la Viburg a fost confiscată de poliție. Ceea-ce aruncă o lumină particulară asupra asasinatului generalului Bobrikow, este că Schauman fiul era membru al unei asociațiunî de tir, organisată pare-se conform cu planul lui Schauman tatăl, și care se ocupa cu furnisarea, pentru asociațiunile secrete de tir, de arme cu repetițiune. Ca rĕspuns la aceste acusațiunî, Schaumann tatăl admite, că documentul în cestiune a fost în adevĕr scris de mâna sa și că intențiunile manifestate într'însul sunt criminale, dér că schițând proiectul nu s'a gândit nicî odată la realisarea practică a dispositiunilor lui.

Originea lui Alexandri. D-l Ilarie Chendi publică sub titlul de mai sus în foiletonul „Voinței Naționale“ nisce versiunî fórte interesante asupra originei lui Alexandri. Până acuma au apărut douĕ foiletóne, dintre carî în primul autorul amintesce versiunea despre originea italiană a poetului, pe care se pare, că și însușî Alexandri a dorit sĕ o pótă confirma, fără sĕ isbutéscă însĕ. Cercetările făcute în arhivele Veneției pentru a stabili înrudirea între familia Alexandri din Moldova și Alexandri din Veneția, n'au avut resultatul dorit. In al doilea foileton se expun versiunile despre originea evreéscă a poetului. Sunt trei. Tóte trele susțin, că bunicul lui Alexandri a fost evreu, cu deosebirea, că una susține, că acest bunic ar fi trăit la Iașî, a doua ḑice, că a fost făinar la Botoșanî, ér a treia, că a fost evreu italian din Triest. Suntem curioși, cum va deslega d-l Chendi cestiunea menită a arunca o lumină surprindĕtóre asupra „bardului de la Mircescî“, care de altmintrea a fost în viéță mare antisemit.

De la Societatea „Petru Maior“. In ședința primă ordinară a societății „Petru Maior“ din Budapesta ținută în 15 Oct. a. c. s'a luat hotărîrea, că „*Istoria Românilor*“ de Petru Maior apărută în ediția societății cu privire la împrejurarea de a puté fi mai ușor accesibilă tuturor iubitorilor de carte românéscă și în special preoților și învĕțătorilor românî, sĕ se vîndă cu prețul redus de 1 cor. (o coróna). Comandele se pot adresa la cassarul Societății d-l Mihaiŭ Șerban st. fil. în Budapesta IV. Molnár utcza 20 II., pe lângă trimiterea anticipativ à 1 cor. + 20 banî porto.

Transferare. D-l Aurel *Pop*, jude r. în Aleșd, la cererea proprie a fost transferat în calitate de judecător la tribunalul din Giula.

Liberat. D-l V. E. *Moldovan,* care a împlinit 7 lunî în închisorile din Clușiŭ pentru procesele sale de pressă și mai avé sĕ stea 2 lunî, a fost liberat Dumineca trecută după-ce a plătit amenda de 1000 coróne la care a fost condamnat, amendă pentru care mai era sĕ stea 2 lunî la închisóre.

Societatea filarmonică. Mâne, Miercurî, la órele 8 séra probă comună.

Concertele musicei orașului. Musica orășenéscă începe Duminecă în 6 l. c. n. seria de concerte în hotelul „Europa“.

Reuniunea II de înmormêntare din Deva,

înființată la 1886 — și 8 filii ale ei,

întemeiate din 29 Octomvrie 1903 până în 11 Septemvrie 1904.

— Fine. —

Filia X Zlagna și jur,

întemeiată la 14 și 15 Octomvrie 1904 are o deosebită însemnătate și se desvóltă îmbucurător. La Zlagna am făcut și alte descoperirî de progres pe teren bisericesc, școlar și financiar.

După sosirea datelor cerute, vom reveni mai pe larg.

Filia Nr. XI H.-Băiță și jur,

întemeiată erî, are sĕ devină una dintre cele mai puternice filii. Tot ce are Băiță și jur mai distins, mai cu tragere de inimă către orî-ce causă publică — cărturarii și poporul — cu mare însuflețire s'au înrolat sub vechiul steag de binefacere al reuniunei nóstre. Resultatul întrunirei de erî e 40 membrii înscriși și o mișcare, mult promițĕtóre, sistematic pornită și neîntrerupt nutrită, până vom ajunge la ținta dorită, la numĕrul de cel puțin 300 de membrii. Acésta — după semne judecând — până în **6 Nomvrie**, ḑiua întrunirei a dóua — cu ajutoriul lui Dumneḑeu: fapt are sĕ devină.

Bravii Zărăndenî și de astă-dată s'au arătat, ca tot-déuna, spintenî fii ai poporului, solidarî și bărbațî prevĕḑĕtorî, carî înțeleg și pĕtrund însemnătatea și viitorul reuniunei nóstre umanitare. Urmeze acum signalul lucrării rodnice:

A p e l

cătră ómenii de bine din părțile Zărandului.

Avênd în vedere ajutorarea poporului sĕrac la cas de mórte, suntem hotărîțî, sĕ ne înființăm și noi în Băiță o filie a „reuniunei a doua de înmormêntare din Deva.“

Condițiunile de primire:

De la 18—60 anî, om sĕnĕtos și cinstit. Taxa de înscriere: 2 cor., odată pentru tot-déuna și 60 banî în cas de mórte, adecă 2 cor. 60 banî la înscriere plătite. Ajutorul cel mai mic la cas de mórte e: 100 cor. 50 banî, care tot cresce cu câte 50 banî, în fie-care cas de mórte plătit până la 250 cor. La mórtea unui membru plătesc membrii filiei câte 60 banî, din carî rĕmân pentru fondul reuniunei 10 b., ér membrul plătitor mai câștigă, lângă ajutorul de 100 cor, câte 50 banî.

I n v i t ă m

pe **6 Noemvrie st. n., Duminecă după amédî la órele 3** în sala gr. or. din Băiță toțî ómenii de bine, inteligența și popor, a se întrunì, pentru a continua cu înscrierile la

Filia Nr XI Băița și jur

a „reuniunei a dóua de înmormêntare din Deva“, înființată în ḑiua de astăḑî.

Apelăm la conlucrarea frățéscă a domnilor preoțî, învĕțătorî, antistii comunule și diregătorii publice, precum și la popor, ca sĕ ne dee ajutorul recerut pentru înaintarea unei reuniunî de binefacere de mare însemnătate pentru întărirea materială și familiară a poporului sĕrac.

B ă i ț ă, la 22 Octomvrie st. n. 1904.

Simion *Băcilă* m. p., paroch în Ormindea, George *Drăgan* m. p., paroch în Băiță, director la „Zărăndeana“, Iuliu Ilie *Cosma* m. p., paroch în Crăciunescî, Dr. Cornel *Moldovan* m. p., medic de mine și de cerc, Dionise *Matieș* m. p., Nicolau *Pop* m. p., preot în Orminda, Lazăr *Perian* m. p.. cassar la „Zărândeana“ și proprietar, Drd. Ioan *Demeian* m. p., c. de advocat din Hărțeganî, Romul *Pop* m. p. comptabil la „Zărândeana“, Avram *Lăsleu* m. p., învĕțător în Ormindea, Avram *Angel* m. p., învêțător în Crăciunescî, Iosif *Popescu* m. p., înv., Victor *Uscat* m. p., înv., Nicolau *Faure* m. p., învĕțător în Căinelul-de-sus, Nicolae *Pecurariu* m. p., proprietar în Sĕliște.

Directorul reuniunei Aug. A. *Nicoră* m. p., în Deva. — cassarul reuniunei Nic. *Igna* m. p., în Deva

Reuniunea are aḑî 2050 de membrii, în 30 de ḑile a crescut cu 250 membrii.

D e v a, 23 Octomvrie 1904.

Directorul
August A. Nicoră m. p.

ULTIME SCIRI.

Berlin, 1 Noemvrie, „Lokalanzeiger“ anunță următórele din *Tokio*: Aicî se aștéptă în tot momentul scirea, că lupta decisivă s'a început. Armatele japonese sĕ află în posițiunî de luptă întărite. Ḑilele din urmă au trecut liniștite. Japonesii primesc ḑilnic ajutóre. In Tokio se vorbesce cu multă laudă despre atitudinea lui Kuropatkin, care în timpul luptelor de 8 ḑile se afla la punctele cele mai espuse. Purtarea lui a îmbărbătat trupele rusescî și a scăpat armata ruséscă de nimicire.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

— Cum nu! Cum nu! Cu siguranță rĕspunse neîncetat savantul, că găsesce plăcere și în altă parte nu numai la mucegaiŭ numai mĕ voiŭ așeḑa la pólele dunei, când Colette va arunca pâne.

Colette nu auḑi alusiunea unchiului sĕu. Ea era anturată și Betty asemenea. Aceste domnișóre nu sciau cui sĕ rĕspundă atât erau de bombardate cu politețe.

Sosirea acestor domnișóre strĕine era un eveniment fericit și puțin sperat în acéstă mică stațiune, care era visitată în fie-care an de aceleașî persóne.

Flora alăturî de tatăl sĕu luase un aer părintesc încântător

Sub pretextul accidentului întêmplat d-lui Ieronim, fie-care voi sĕ-l însoțéscă și întórcerea sa la vilă fù ca un cortegiŭ triumfal.

La finele stagiunei de băi, care se prelungi mult anul acesta, Colette și Betty purtau în deget câte un inel de logodnă.

In fie-care diminéță la mâncarea năgâților, care continua a fi tot atât de animată, tînĕrul medic al stațiunei venea sĕ salute pe Flora și sĕ o întrebe noutățî în urma accidentului tatălui sĕu. Flora rîdea înveselită de acéstă perseveranță de a-șî aduce aminte în tot-déuna de acel accident aprópe uitat. Odată ea făcù acéstă observatie și doctorul rĕspunse:

— Am un motiv fórte bun ca sĕ-mî aduc aminte de acest accident.

El se codea sĕ urmeze.

— Care? întrebà tînĕra fată.

Medicul se înroși, îșî mușcà mustața, se uità la Flora și ḑise:

— Am pĕstrat pânea, causa accidentului.

— Aha! strigà Flora cam ambarasată și găsind că acest ah, nu fusese la locul lui, urmà cu vioiciune:

— Ce póte sĕ vĕ spună, acea bucată de pâne?

— Ea îmî aduce aminte una din ḑilele cele mai fericite, aceea în care v'am vĕḑut pentru prima data.

Ce sĕ rĕspundă la acésta?

Flora, care nu era próstă, înțelese de mai înainte aceea ce doctorul nu îndrasnia sĕ spună. Acuma era spus. Ei se înțelegeau de minune și putem ḑice cu siguranță că Flora va locui la Forville și se va numi, după cum se ḑice în țéră, „doctorița“ și că se va duce în fie-care ḑi sĕ dea pâne năgâților însoțită fiind de soțul sĕu și de d-l Ieronim, lecuit de mania mucegaiului și pasionat acum de iubirea aerului, a sórelui și a marelui spațiu, tóte admirațiunî, carî vor lasa sĕ dórmă microscopul.

Tradusă din franțuzesce de: *Iris.*

Deschidere

de ofertă a menagiului de Garnisónă în Brașov.

Prin acésta se deschide ofertă pentru următorii articolĭ de menage, trebuincioșĭ pentru anul 1905 și anume: articolĭ de carne, victualie și zarzavaturĭ, făină, zachăr, sare și oțet, jimble și semelpresel precum și producte de lapte.

Grupa I.

	Trebuință pe lună
Carne de vită ca. . . .	9000 chlgr.

Vadiu 3000 Coróne.

Grupa II-a.

Carne de porc ca. . . .	1290 „
„ „ vițel „ . . .	120 „
Unsóre de porc „ . . .	600 „
Slănină „ . . .	300 „

Vadiu 300 Coróne.

Grupa III-a.

Făină măcinată și făină prăjită ca.	5000 „
Gris „	400 „

Vadiu 400 Coróne.

Grupa IV-a.

Zachăr în cornurĭ ca. .	300 „
Urez Nr. I. și II.	500 „

și alțĭ articolĭ de victuale, chimēn, țint, ardeiŭ, piper, cafea de franck, etc. și articolĭ de mână: brânză, ouē, curechiŭ, povidel, etc.

Vadiu 200 Coróne.

Grupa V-a.

Oțet ca.	300 litri

Vadiu 10 Coróne.

Grupa VI-a.

Jimble vechĭ	80 bucățĭ.
Semelbresel (jimblă măcinată)	100 chlgr.

Acei liferanțĭ ai Brașovului și împrejurimei carĭ competéză la o liferare, au a șĭ înainta ofertele în acéstă cestiune (provēdute cu timbru de 1 (una) coróna) fără a scrie numele firmei pe cuvertă dér adaugênd vadiul și numind grupa de liferare, până în 7 Noemvrie st. n. 1904, la 8 óre diminéța, administrației de menage a Garnisónei în Brașov (casarma négră, catul II.)

Acei liferanțĭ, carĭ stau deja în legătură contracțială cu menagiul Garnisónei din Brașov, nu trebue sē depună vadiul

In victuale și făină sē se adaugă la oferte și mustre.

Fie-care liferant are dreptul a sē oferi în orĭ-ce grupă séu și numai în o parte de grupă.

Oferte carĭ până în cel mult 7 Noemvrie 1904 la 8 óre diminéța nu se înainteză administrației de menagiŭ, nu se vor mai considera.

Acei oferențĭ, carĭ în urma pertractării ofertei primesc liferarea, au a depune o cauțiune de valórea articolelor ce sunt de liferat pe o decadă.

Informațiunĭ eventuale sa pot cere dilnic în cancelaria administrației de menagiŭ a garnisónei Brașov (casarma négră, catul II) la administrator.

Administrația menagiului de garnisóne în Brașov (Brassó)

1527,2—2.

Cursul la bursa din Viena.

Din 20 Octomvrie n. 1904.

Renta ung. de aur 4%	119.—
Renta de coróne ung. 4% . . .	98 05
Impr. căil. fer. ung. în aur $3^1/_2$% .	89.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4% .	98.05
Bonurĭ rurale croate-slavone . . .	98.50
Impr. ung. cu premii	210.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin .	162.50
Renta de hârtie austr.	100.05
Renta de argint austr.	99.90
Renta de aur austr.	119.85
Renta de coróne austr. 4% . . .	100.—
Bonurĭ rurale ungare $3^1/_2$% . . .	91.30
Losurĭ din 1860.	154 75
Acții de-ale Băncei austro-ungară .	16.33
Acții de-ale Băncei ung. de credit .	788 50
Acții de-ale Băncei austr. de credit	675.—
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane. . . .	117.55
London vista	239 20
Paris vista.	95.25
Note italiene	95.20